

[Hartvig Frisch.]

have en saadan Følelse over for disse Partier, som nu vover det Spil. Jeg tror nok, at Befolkningen efter det, der er sket her i Danmark den 22. Oktober, vil finde, at nogen uslere Maade at vende tilbage paa efter et Nederlag kunde Oppositionen dog ikke have valgt sig end denne.

Krag: Der er ikke Anledning for mig til at komme dybt ind paa den saare uforstandige Tale, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch holdt her. Naar det ærede Medlem i denne Forbindelse minder om Valgdagen den 22. Oktober og mener, at den skulde have indgydt Oppositionen, herunder ogsaa det Parti, hvortil jeg hører, Tillid til denne Regering, saa er det ærede Medlem saa langt ude i partipolitisk Uforstand, at han overhovedet intet Svar fortjener. Thi jeg kan betro det ærede Medlem, at vi nærer en dyb Mistillid til dette Styre, og dette er ikke undergaaet nogen som helst Ændring ved den Form, under hvilken denne Regering — eller den forrige, er det jo altsaa i det væsentlige — tilrettelagde Valgkampen og Oplysningsmaterialet for Vælgerne, og heller ikke ved den Agitation, som forud for denne Valgkamp blev drevet. Det ærede Medlem kommer i det hele taget til at indstille sig paa Forstaaelsen af, at vore Anskuelse kan de Herrer ikke diktere. De vinde saa nok saa store Valgsejre.

Naar det ærede Medlem minder om, at dette Lovforslag er kommet i Stand efter forudgaaende Forhandling, er det en af disse halve Sandheder, som minder om noget andet. Thi dette Lovforslag er jo aldeles ikke kommet i Stand efter forudgaaende Forhandlinger, men der er i tidligere Møder med Partiformændene og andre, som har staaet disse Spørgsmaal nær, givet Oplysning om, hvad disse Sanktioner vilde komme til at gaa ud paa, og i det andet Møde, der afholdtes, har dette Forslag været drøftet, og det er det ærede Medlem bekendt, at denne Drøftelse øjeblikkelig førte til, at man erkendte Nødvendigheden af, at Ændringsforslag maatte stilles. Det ærede Medlem burde altsaa klarere genkalde i sin Erindring, hvad der er foregaaet, end han har gjort, naar han her har kunnet paastaa, at dette Lovforslag, saaledes som det er forelagt for os, er kommet i Stand efter Forhandlinger. Denne Paastand har intet med Sandheden at gøre.

Jeg udtalte paa mit Partis Vegne ved Lovforslagets første Behandling, at mit

Parti ikke var sindet at give Regeringen en saa udstrakt Bemyndigelse som den, Regeringen kræver ved den Form, den har givet det foreliggende Lovforslag. Men vi erkender fuldt ud, at som Medlem af Folkernes Forbund har Danmark Pligt til i enhver given Situation at vedstaa og opfylde sine Forpligtelser, saaledes som disse til enhver Tid maatte foreligge i Henhold til Pagten, og saaledes som de maatte finde Udtryk i Henhold til de Forhandlinger og de Beslutninger, der er truffet eller træffes i Folkeforbundets kompetente Forsamling. Dermed er det fuldt og helt tilkendegivet, at vi ikke gennem vor Stilling til dette Forslag paa nogen Maade har i Sinde at søge begrænset eller indskrænket Danmarks Forpligtelser som Folkeforbundsmedlem. Og med hvilken Ret staaer det ærede Medlem her og siger, at denne vor Stilling kommer ikke uden for Landets Grænser, medens han samtidig hylér op om, at vor Modstand mod at give den almindelige Bemyndigelse vil vække Undren ud over den ganske Verden? Ja, saadan kan man jo nok udtale sig, naar man som ny Mand, der røgter et Ordførerskab, skal gøre sig bemærket, men med Realiteter har det intet som helst at gøre. Thi hvis Udlandet interesserer sig for vor Stilling til denne Sag, hvad jeg i og for sig slet ikke tvivler om, at det gør, vil netop Interessen efter min bedste Overbevisning fæstne sig ved det Udtryk for Redebonhed til at opfylde sine Forpligtelser baade nu og i Fremtiden, som gennem denne vor Stilling har fundet klart Udtryk.

Naar det Mindretal, hvortil jeg hører, stiller det som Nr. 2 opførte Ændringsforslag, ønsker vi, saaledes som vi ogsaa har udtrykt det i Betænkningen, meget bestemt at fremhæve, at vi ikke ved Ønsket om at knytte Lovforslaget til den foreliggende Situation paa nogen Maade vil udtrykke, at vi kun i denne og ikke i eventuelt senere opstaaende Situationer agter at opfylde Danmarks Forpligtelser. Paa ingen Maade, men vi mener, at fra Tilfælde til Tilfælde bør der sikres Rigsdagen Ret til at blive bekendt med og øve Indflydelse paa, hvad der inden for Rammen af disse Beslutninger agtes foretaget, og gennem den Form, som vi har givet Lovforslaget, ønsker vi ogsaa at sikre Offentligheden Mulighed for at blive informeret om, hvad der i saa Henseende sker, og give den Adgang til, saaledes som det ogsaa har været Tilfældet nu ved dette Lovforslags Fremsettelse, at fremføre sine Ønsker, sine Betæneligheder over for Enkeltheder, hvad der ikke vil blive Tilfældet, hvis Lovfor-